

MEYER, Maurits de (Elversele 2 maart 1895 – Wilrijk 24 november 1970).

Studeerde tussen 1916 en 1918 klassieke filologie en geschiedenis aan de door de Duitse bezetter vernederlandste Gentse universiteit (von Bissing Universiteit). Dit had tot gevolg dat de Belgische universiteiten en de Centrale Examencommissie voor De Meyer na de oorlog gesloten bleven. Spoedig trad hij in dienst van de nog jonge uitgeverij **Standaard Boekhandel**, waarvan hij directeur zou worden, een functie die hij 35 jaar uitoefende. Zo werd hij medestichter van de **Vereniging ter bevordering van het Vlaamse Boekwezen (VBVB)**, die hij ook als voorzitter zou leiden, en was hij betrokken bij de organisatie van de Boekenbeurs voor Vlaanderen in Antwerpen. Hij werd lid van de **Maatschappij der Nederlandse Letterkunde**, de Koninklijke Belgische Commissie voor Volkskunde en de Koninklijke Zuidnederlandse Maatschappij voor Taal- en Letterkunde en Geschiedenis.

Als wetenschapsman verwierf De Meyer faam door zijn activiteiten op gebied van de volkskunde, die hij van zijn jeugd af beoefende. Het is mede aan hem te danken dat men deze wetenschap in Vlaanderen ernstig is gaan beoefenen. Reeds tijdens zijn studentenjaren publiceerde hij folkloristische studies in *Aula*. Van zijn hand verscheen onder andere "Over een verklarend sprookje" (1 mei 1917). Van 1920 af publiceerde hij bijdragen in het tijdschrift *Volkskunde*. Hij specialiseerde zich in de studie van

V.l.n.r.: Jef de Wael, Wies Moens en Maurits de Meyer, studenten aan de door de Duitse bezetter vernederlandste Gentse rijksuniversiteit (1916-1918). (L. DE MEYER)

de Vlaamse sprookjes, waarover hij in binnen- en buitenland publiceerde. In 1951 stelde hij een belangrijke verzameling samen: *Het Vlaamse sprookjesboek*. Hij onderzocht verder de relatie van het volkssprookje tot de volksprent, een grafisch genre waarin hij de grote Vlaamse specialist werd. In 1962 gaf hij een standaardwerk uit: *De volks- en kinderprenten in de Nederlanden van de 15e tot de 20e eeuw*. De Meyer was verder onder meer een der promotors van de volkskundige samenwerking met Nederland. In 1968 ontving hij te Munster de Joost van den Vondel-prijs, bekroning voor zijn volkskundige bijdragen en voor zijn betekenis als cultuurverbreider in Europa.

WERKEN: *Les contes populaires de Flandre. Aperçu général de l'étude du conte populaire en Flandre et catalogue de toutes les variantes de contes populaires*, 1921; – Alfons De Cock. Zijn werk, 1921; – *Over de verhouding van de volksprenten en volkssprookjes*, 1928; – *Vlaamsche sprookjesthema's in het licht der Romaansche en Germaansche kultuurstromingen*, 1942; – *Het Vlaamse sprookjesboek*, 1951; – met P.J. Meertens, *Volkskunde-atlas voor Nederland en Vlaams-België*, 1959; – *De volks- en kinderprent in de Nederlanden van de 15e tot de 20e eeuw*, 1962; – *Le conte populaire flamand; catalogue analytique et répertoire des épisodes et éléments des contes 'motif-index'*, 1968; – *Volksprenten in de Nederlanden 1400-1900*, 1970.

LITERATUUR: R. Foncke, 'Enkele woorden over Maurits de Meyer en zijn werk', in *Volkskunde. Verzamelde Opstellen van Maurits de Meyer*, 1966; – J. Theuwissen, 'Maurits de Meyer was een volkskundige van formaat', in *Standaard der Letteren* (4 december 1970); – Tj.W.R. de Haan, 'Maurits de Meyer', in *Jaarboek van de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde te Leiden 1972-1973* (1974), p. 175-180.

GASTON DURNEZ*